

Na osnovu članova 22. i 24. Statuta Saveta za štampu i članova 15. i 16. Poslovnika o radu Komisije za žalbe, Komisija za žalbe Saveta za štampu u sastavu: Vlado Mareš, Ivan Cvejić, Tamara Skrozza, Marija Kordić, Petar Jeremić, Stojan Marković, Zlatko Čobović, Vladimir Radomirović, Nevena Krivokapić, Ivana Stjelja i Dragan Đorđević, na sednici održanoj 24.9.2015. godine, većinom glasova donosi

ODLUKU

Tekstom „S druge strane daljinskog“, objavljenim 28. avgusta 2015. godine, dnevni list „Politika“ **nije prekršio odredbe Kodeksa novinara Srbije.**

OBRAZLOŽENJE

Žalbu Savetu za štampu podnela je Jelena Milić verujući da su tekstom prekršene odredbe Kodeksa novinara Srbije koje se odnose na istinitost izveštavanja, odgovornost novinara, novinarsku pažnju i poštovanje privatosti. Jelena Milić je navela da je autor teksta Vladimir Kecmanović „otvoreno naziva NATO lobistkinjom“, ističući da postoji velika formalno pravna razlika između javnog zagovaranja i lobiranja, koje nije uređeno zakonom, pa je tako lobiranje nedozvoljena radnja. Predstavljajući je kao NATO lobistkinju autor teksta sugerise da je ona neko ko ne postupa u skladu sa zakonima Srbije. Takođe, javno iznošenje ovakvih kvalifikacija, imajući u vidu istoriju odnosa Srbije i NATO pakta, kako je naglasila, ne samo da devalvira njen rad, nego i ugrožava njenu i bezbednost njene porodice. „Autor u tekstu implicira na neistinu da su moje aktivnosti, kako delatnost koju obavljam kao direktor Centra za evroatlanske studije, tako i one koje preduzimam kao slobodni pojedinac u vezi pružanja pomoći izbeglicama koje su trenutno u Beogradu – produkt nečijeg 'dirigovanja' i da bih ja, u slučaju da postupam drugačije, dobila otkaz“, navodi se, između ostalog, u žalbi.

U odgovoru na žalbu glavna i odgovorna urednica „Politike“ Ljiljana Smajlović navela je da je, čim je videla tekst Vladimira Kecmanovića, Jeleni Milić ponudila da objavi tekst u „Politici“, ali da ona nije odgovorila na taj predlog. Navodeći da su komentari u „Politici“ slobodni, Ljiljana Smajlović je istakla i da je kolegijum lista „zaprepašćen žalbom gospođe Milić“, tim pre što ovo nije prvi put da je novinari ili saradnici lista nazivaju lobistkinjom za ulazak Srbije u NATO. „Pod tim podrazumevamo da ona aktivno javno lobira da Srbija uđe u NATO. Ako to nije istina, i ako se gospođa Milić zapravo protivi ulasku Srbije u NATO, biće nam drago da o tome obavestimo čitaoce“, istakla je.

Po mišljenju članova Komisije, upotreba izraza „NATO lobistkinja“ sama po sebi nije uvredljiva, niti ukazuje na protivzakonito delovanje. Lobiranje je odomaćen izraz za javno zagovaranje određenog stava, a u Srbiji nije zakonom zabranjeno, već samo nije uređeno. Komisija zato smatra da je i autor spornog teksta ovaj izraz upotrebio verujući da on opisuje aktivnosti Jelene Milić i organizacije koju vodi.

Većina članova Komisije smatrala je i da je autor u tekstu izneo vrednosne sudove, koji sadrže i kritiku određenih poteza gospođe Milić, ali da nije pređena granica preko koje bi se iznete kvalifikacije mogle smatrati uvredljivim ili diskriminatornim. Jelena Milić, kao neko ko javno zagovara ulazak Srbije u NATO, mora biti svesna da će, zbog toga, biti izložena kritikama onih koji se tome

protive, što je i ovoga puta slučaj. Takođe, pružena joj je prilika da odgovori na ono što je izneto u tekstu, što je u skladu sa pravilima propisanim Kodeksom novinara Srbije.

Komisija je takođe ocenila da autor teksta nije narušio privatnost Jelene Milić i njene porodice, budući da nisu izneti nikakvi detalji iz njenog privatnog života, sem onoga što je sama objavila na društvenim mrežama.

Komisija je, zbog svega toga, sa osam glasova „za“ i tri „uzdržana“ odlučila da „Politika“ objavljivanjem spornog teksta nije prekršila Kodeks novinara Srbije.

Beograd, 24.9.2015.

Predsedavajući

Vlado Mareš